
La caça al Montnegre i el Corredor

Salvador Riera i Ibern

La caça al Montnegre i el Corredor

L'àrea del Montnegre i el Corredor, tal com es coneix habitualment, és a dir, la superfície encerclada per la carretera que va de Sant Celoni a Llinars del Vallès, Dosrius, Mataró, Tordera, Hostalric i Sant Celoni, té una superfície aproximada de 500 m². Una àrea considerable.

Dins d'aquesta àrea, veurem quina activitat cinegètica s'hi desenvolupa i l'impacte que aquesta activitat pot tenir sobre la població animal.

En els ambients que van de voramar i la Tordera fins a les parts culminants, és sabut que hi ha una gran varietat d'hàbitats, i això fa que hi hagi, també, una diversitat faunística relativament important. Una altra cosa és la quantitat.

Els inventaris que hi ha publicats parlen d'unes 225 espècies de vertebrats, de les quals, que tinguin interès cinegètic, és a dir, que siguin espècies que el caçador les cobegi, només n'hi ha una petita quantitat, perquè la resta no tenen cap interès venatori. Un caçador, òbviament, no anirà a la muntanya per caçar serps, granotes, sargantanes, etc., ni, és clar, altres espècies que estan especialment protegides per la legislació.

La cacera, igual que a la resta del Principat, al Montnegre-Corredor es practica d'acord amb una llei de caça en vigor des de l'any 1970 i que és la mateixa per a tot el territori de l'Estat espanyol, ja que, malgrat que la Generalitat té competències exclusives en matèria de caça, no ha fet cap llei nova. El que fa és promulgar una ordre de vedes, que surt cada any, i que complementa per a cada temporada concreta les activitats que es poden fer o deixar de fer des del punt de vista cinegètic. Una comissió decideix, doncs, per a cada any concret. No hi ha una llei de caça autòctona.

D'altra banda, però, fa cinc anys es va aprovar una Llei de protecció dels animals que és un aiguabarreig i confon a tothom. Diu, per exemple, que s'ha de protegir l'esquirol i que s'han de prohibir les curses de braus. Tot en el mateix sac.

Un cop feta la introducció, veurem quines espècies són actualment a la llista positiva, és a dir, les que les autoritats diuen que es poden caçar aquesta temporada:

Hi ha 19 ocells: perdiu roja, guatlà, còlit de Virgínia, còlit de Califòrnia, faisà, tudó, xixella, colom roquer, tórtora, cornella, gralla, garsa, becada, estornell vulgar, estornell negre, tord comú, tord ala-roig, griva, griva cerdana i merla.

17 aus aquàtiques: ànec collverd, ànec grisè, ànec xiulador, ànec cuallarg, ànec cullerot, ànec cap-roig, ànec bec-vermell, polla d'aigua, xarxet comú, xarrasclet, ànec de plomall, fotja, gavina vulgar, gavià fosc, gavià argentat, becadell comú i fredeluga.

3 mamífers: conill, llebre i guilla.

5 espècies de caça major: senglar, isard, cérvol, cabirol i daina.

El total d'espècies que el caçador pot caçar, segons la llei, són 44, però, d'aquestes, al Corredor-Montnegre només n'hi ha 18. Les altres és gairebé impossible que ens les trobem. És impossible trobar, per exemple, una daina, un ànec grisè o un cérvol... A més, les espècies que són caçables amb un mínim de probabilitats es redueixen a una dotzena escassa.

S'exposa una aproximació sobre el nombre de caçadors que cacen als massissos, la varietat i la quantitat de les peces cobrades, i també alguns suggeriments per compaginar el manteniment del parc amb l'activitat venatòria.

Quants caçadors operen en aquests 500 km²? És difícil de comptar, però hem fet uns càlculs aproximats.

Dins de l'àrea que ens ocupa hi ha uns 15 vedats privats de caça. Un vedat privat de caça és una superfície on un col·lectiu de caçadors, normalment organitzats dins d'un terme municipal, es posen d'acord i demanen autorització al Medi Natural perquè allò sigui vedat privat de caça. En el vedat només hi poden anar a caçar els socis.

Doncs bé, en aquests 500 km², quasi tot són vedats. No hi ha àrees protegides. No hi ha, tampoc, zones lliures; és a dir, que no s'hi pot caçar si no s'és del municipi. Un senyor de Sabadell, per exemple, no pot anar al Montnegre a caçar, perquè les societats només agafen socis del municipi o que hi tinguin interessos.

En aquests 15 vedats hi ha uns cinc mil socis, que cada dia festiu poden sortir a caçar. L'activitat de la caça només es pot practicar des que s'obre la veda fins que es tanca. Està regulada en el temps.

Quin impacte fan els caçadors que surten a la muntanya? És a dir, quantes peces es cacen als massissos?

Això es podria saber si les societats de caçadors reparatessin unes fitxes per als caçadors perquè les emplenessin i les lliuressin al final de la temporada per tal de poder fer un balanç del que s'ha cobrat al final de l'any cinegètic. Això ja ho han assajat algunes societats, però els caçadors en general no ho han acceptat de bon grat, ja que el caçador és reservat per dir el que ha caçat, el dia que ho ha fet, i el lloc. I també hi ha el típic caçador exagerat.

S'ha hagut de fer, doncs, una estimació, i sembla que es cacen, aproximadament, 250 senglars, 25 llebres, 2.000 conills, 250 perdus, 300 becades, 4.000 tudons, 2.000 merles, 500 estornells, 500 garses i 175 peces d'altres espècies. Són xifres molt optimistes.

En total, unes 10.000 peces l'any. I, si ho dividim entre 5.000 caçadors, surt que cada un cobra dues peces per temporada.

Hi ha dos dies hàbils a la setmana, que representen 43 o 44 dies per temporada com a màxim, si és com a Sant Celoni, on es pot sortir també el dissabte.

D'aquestes xifres es dedueix que el caçador surt, bàsicament, a caçar per passar un dia amb els companys i perquè li agrada la natura. El que es caça és poca cosa, i bona part del que es caça és encara perquè prèviament s'ha repoblat.

Per tant, la rendibilitat que s'obté d'aquestes àrees, des del punt de vista cinegètic, és molt minsa.

I quines són les causes de la poca densitat cinegètica? Doncs la falta de gestió integral. Cada societat fa la seva.

Conclusions

S'hauria de trobar un camí per combinar els interessos dels caçadors i els dels naturalistes. És absurd només anar limitant les espècies i els dies hàbils. Que ningú no pensi que al dessor de cada nou senyal de prohibició que l'Administració clavi, hi naixerà una llocada de perdus.

És imprescindible augmentar la capacitat de recàrrega, ressebrant, per exemple, erms abandonats; crear a les muntanyes espais que siguin reserves naturals que puguin acollir les diferents espècies de valor científic i faunístic, d'una banda, i de l'altra, crear zones o llocs amb repoblacions ben portades que puguin satisfer aquests milers de caçadors que surten cada dia festiu a caçar. Això és un rept que algú s'ha de plantejar. El que és evident és que l'actual sistema de vedats i la manera en què són menats no beneficien ningú: ni la fauna ni els caçadors.